

Sygn. akt *XVII AmE 221/23*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lutego 2024 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	Sędzia SO Małgorzata Perdion-Kalicka
Protokolant –	st. sekr. sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu 8 lutego 2024 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania **Syndyka masy upadłości (...) Sp. z o. o. w upadłości z siedzibą w J.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 6 lipca 2023 r.

Nr (...)

1. oddala odwołanie;

2. zasądza od Syndyka masy upadłości (...) Sp. z o. o. w upadłości z siedzibą w J. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Małgorzata Perdion-Kalicka

Sygn. akt XVII AmE 221/23

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 6 lipca 2023 r., znak:(...), na podstawie art. 168 pkt 11a, art. 169 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. z 2022 r. poz. 1378 z późn. zm., dalej jako „ustawa OZE”) w zw. z art. 170 ust 4 pkt 1 i 70 pkt 2 ustawy OZE oraz w zw. z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm., dalej jako „k.p.a.”) i art. 90 ust 1 ustawy OZE, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej (...) Sp. z o. o. w upadłości z siedzibą w miejscowości J., orzekł:

1. że (...) Sp. z o.o. w upadłości z siedzibą w miejscowości J., w imieniu i na rachunek którego działa Pani D. B. - Syndyk Masy Upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości, reprezentowana przez radcę prawnego Pana M. M. - pełnomocnika Syndyka Masy Upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości, nie wywiązał się z obowiązku wynikającego z art. 70 pkt 2

ustawy OZE tj. przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 52- 55 ustawy OZE, poprzez nieudzielenie żądanej odpowiedzi na pismo Prezesa URE z dnia 20 stycznia 2023 r. znak: (...), które zawierało żądanie przedstawienia informacji o dokonanej w latach 2017-2018 sprzedaży energii elektrycznej oraz realizacji obowiązków, o których mowa w art. 52 ust. 1 ustawy OZE w zakresie uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, względnie uiszczenia stosownych opłat zastępczych;

2. za działania opisane w pkt 1, wymierzył (...) Sp. z o.o. w upadłości z siedzibą w miejscowości J., w imieniu i na rachunek którego działa Syndyk Masy Upadłości (...) Sp. z o. o. w upadłości, karę pieniężną w wysokości 10 000 zł.

(decyzja Prezesa URE z dnia 6 lipca 2023 r. k. 6-9 akt sąd.)

Powód zaskarżył decyzję w całości i zarzucił naruszenie:

1. art. 168 pkt 11a ustawy OZE w zw. z art. 9 k.p.a., poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na nałożeniu na przedsiębiorcę kary za niewykonanie obowiązku, w sytuacji gdy w wezwaniu z dnia 20 stycznia 2023 r. Organ pouczył, iż „przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym (...) są obowiązani uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia wydane odpowiednio dla energii elektrycznej lub biogazu rolniczego”, zaś (...) Sp. z o. o. nie wykonuje działalności gospodarczej w zakresie obrotu energią elektryczną od dnia 20 listopada 2018 r., kiedy to została postawiona w stan upadłości, przez co przedsiębiorca pozostawał w przekonaniu, że nie jest zobligowany do udzielenia odpowiedzi na wezwanie jako niewykonyjący działalności;

2. art. 174 ust 2 ustawy OZE, poprzez niewyjaśnienie z jakich przyczyn Organ nie zastosował instytucji odstąpienia od wymierzenia kary, w sytuacji gdy obowiązkiem organów administracji publicznej jest pogłębianie zaufania obywateli do organów, w szczególności poprzez dokładne wyjaśnianie motywów rozstrzygnięcia.

Wobec powyższego, powód wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu. (odwołanie powoda z dnia 26 lipca 2023 r. k. 11-13 akt sąd.)

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Regulacji wniósł o: oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. (pismo pozwanego z dnia 10 stycznia 2024 r. k. 31-35v akt sąd.)

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o. o. z siedzibą w miejscowości J. prowadziło w 2018 r. działalność gospodarczą polegającą na sprzedaży energii elektrycznej w oparciu o koncesję udzieloną przez Prezesa URE. Koncesja została cofnięta decyzją Prezesa URE z 5 marca 2021 r. (KRS pełny spółki k. 23-28 akt sąd., okoliczności bezsporne)

Postanowieniem z dnia 20 listopada 2018 r. w sprawie o sygn. akt X GU 1536/18 Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy ogłosił upadłość (...) Sp. z o. o. z siedzibą w J.. Jako Syndyka Masy Upadłości ustanowił D. B.. (postanowienie SR dla m.st. Warszawy z dnia 20 listopada 2018 r. k. 17 akt sąd.)

Prezes URE 20 stycznia 2023 r. wezwał powoda do przesłania informacji dotyczących dokonanej w latach 2017-2018 sprzedaży energii elektrycznej oraz realizacji obowiązku w zakresie uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia, względnie uiszczenia opłaty zastępczej. Jednocześnie, pozwany poinformował o konsekwencjach nieprzedstawienia dokumentów bądź informacji. Prezes URE wyżej wspomniane pismo wysłał do (...) Sp. z o. o. w upadłości w J. oraz do Syndyka Masy Upadłości. Spółka nie odebrała wezwania i przesyłka została zwrócona do nadawcy z adnotacją „adresat wyprowadził się”, natomiast Syndyk Masy Upadłości odebrał korespondencję 9 lutego 2023 r. Syndyk nie udzielił odpowiedzi na wezwania organu (pismo pozwanego z

dnia 20 stycznia 2023 r. wraz z załącznikami k. 18-26, k. 28-30v i k. 32-37 akt adm., koperta zwrotna k. 27-27v akt adm., z.p.o. k. 31-31v akt adm.)

Pismem z 28 marca 2021 r., Prezes URE zawiadomił Syndyka masy upadłości o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w związku z ujawnieniem nieprawidłowości polegającej na nieprzedstawieniu informacji, o których mowa w art. 70 pkt 2 ustawy OZE, poprzez nieudzielenie żądanej odpowiedzi na pismo Prezesa URE z dnia 20 stycznia 2023 r. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania zostało doręczone Syndykowi Masy Upadłości 18 kwietnia 2023 r. (zawiadomienie o wszczęciu postępowania z dnia 28 marca 2021 r. k. 38-40 akt adm., z.p.o. k. 41-41v akt adm., koperta zwrotna k. 42-42v akt adm.)

Upadły, w imieniu którego działał Syndyk Masy Upadłości, ustosunkowując się do powyższego pisma Prezesa URE, wskazał, iż 20 listopada 2018 r. została ogłoszona upadłość Spółki, a ponadto wskazywał, że nie posiada informacji dotyczących dokonanej sprzedaży energii elektrycznej w okresie od 1 stycznia 2017 r. do 31 grudnia 2018 r. oraz realizacji obowiązku w zakresie uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia biogazu rolniczego. (pismo Syndyka z dnia 28 kwietnia 2023 r. k. 43-44 akt adm.)

Powyższy stan faktyczny był co do zasady bezsporny między stronami, a Sąd ustalił go w oparciu o zgodne oświadczenia stron oraz powołane wyżej dowody z dokumentów, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a Sąd także nie znalazł podstaw by odmówić im wiarygodności.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Odwołanie powoda nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż decyzja jest prawidłowa i znajduje oparcie w przepisach prawa.

Podstawę do nałożenia na powoda kary pieniężnej stanowił przepis art. 168 pkt 11a ustawy OZE, w myśl którego karze pieniężnej podlega ten, kto odmawia wglądu lub nie przedstawia Prezesowi URE dokumentów lub informacji, o których mowa w art. 70 pkt 1 lub 2.

Zgodnie z art. 70 pkt 2 ustawy OZE, Prezes URE ma prawo żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 41 ust. 1, w art. 42 ust. 1, w art. 44, w art. 45, w art. 48, w art. 49 oraz w art. 52-55 z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

W myśl art. 52 ust 1 ustawy OZE, przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy, odbiorca przemysłowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w ust. 2, są obowiązane:

1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego wydane:

a. odpowiednio dla energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej lub

b. na podstawie ustawy - Prawo energetyczne lub

2) uiścić opłatę zastępczą w terminie określonym w art. 68 ust. 2 obliczoną w sposób określony w art. 56.

Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w art. 168 pkt 11a wynosi 10 000 zł. (art. 170 ust 4 pkt 1 ustawy OZE).

Stosowanie do treści art. 174 oze ustalając wysokość kary pieniężnej, organy uwzględnia zakres naruszeń, powtarzalność naruszeń lub korzyści finansowe możliwe do uzyskania z tytułu naruszenia. Organ może natomiast

odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli zakres naruszeń jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek, zanim organ powzięły o tym wiadomość.

Dla rozstrzygnięcia sprawy istotne są również przepisy prawa upadłościowego. W myśl art. 57 ust 1 pr. upadłościowego upadły jest obowiązany wskazać i wydać syndykowi cały swój majątek, a także wydać dokumenty dotyczące jego działalności, majątku oraz rozliczeń, w szczególności księgi rachunkowe, inne ewidencje prowadzone dla celów podatkowych i korespondencję. Upadły jest również zobowiązany udzielać sędziemu-komisarzowi i syndykowi wszelkich potrzebnych wyjaśnień dotyczących swojego majątku (art. 57 ust. 2 pr.upad.).

Natomiast wobec upadłego, który uchybia swoim obowiązkom sędzia-komisarz może zastosować środki przymusu (art. 58 pr.upad.).

Dokonując subsumpcji stanu faktycznego do powołanych przepisów prawa należy jednoznacznie stwierdzić, że na podstawie ciężył obowiązek udzielania informacji, zgodnie z żądaniem organu. Tymczasem Syndyk występujący w imieniu upadłego, wbrew treści przepisu art. 70 pkt 2 oze nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, a więc zachodziły wszelkie podstawy do zastosowania przepisu sankcjonującego, jakim jest art. 168 pkt 11a oze.

Sąd jednocześnie stwierdził, że wbrew twierdzeniom Syndyka, żądanie od niego przedstawienia zestawienia danych odnoszących się do sprzedaży energii elektrycznej za okres, w którym Spółka samodzielnie wykonywała działalność gospodarczą (w 2017 r. oraz ponad 10 miesięcy 2018 r.) było uzasadnione.

Stosownie do treści powołanych regulacji prawa upadłościowego z chwilą ogłoszenia upadłości, upadły nie tylko traci zarząd majątkiem, ale też jest zobowiązany przekazać wszelką dokumentację przedsiębiorstwa syndykowi. Zatem z chwilą ogłoszenia upadłości wszelkie wezwania, dotyczące udzielenia informacji dotyczącej działalności spółki także przed upadłością, nie tylko z powodów prawnych (przejęcie zarządu nad majątkiem o czym niżej), ale i faktycznych (rzeczywiste przejęcie dokumentacji), mogą być fizycznie kierowane li tylko do syndyka masy upadłości.

Jednocześnie należy mieć na względzie, że stosownie do treści przepisu art. 144 ust. 1 ustawy prawo upadłościowe, jeżeli ogłoszono upadłość obejmującą likwidację majątku upadłego, postępowania sądowe i administracyjne dotyczące masy upadłości mogą być wszczęte i dalej prowadzone jedynie przez syndyka lub przeciwko niemu. Jednocześnie ustęp drugi stanowi, że postępowania, o których mowa w ust. 1, syndyk prowadzi na rzecz upadłego, lecz w imieniu własnym. Z dniem ogłoszenia upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego, na podstawie art. 75 Prawa upadłościowego i naprawczego, upadły traci natomiast prawo zarządu majątkiem oraz możliwość korzystania z niego (art. 75 ust. 1 pr.u.n.).

Zatem to wyłącznie syndyk był legitymowany do występowania w postępowaniu administracyjnym dotyczącym masy upadłości i tylko do niego mogły być kierowane wezwania, co jednak nie oznacza, że to syndyk był/jest podmiotem praw lub obowiązków - zamiast upadłego.

Skoro więc to wyłącznie syndyk mógł być adresatem wezwania, o jakim mowa w art. 70 pkt 2 oze, to też tylko syndyk mógł je wykonać, chociaż, jak właściwie przyjął organ w decyzji, to upadły będzie ponosić odpowiedzialność administracyjną w związku z niewykonaniem obowiązku. Syndyk bierze bowiem udział w niniejszym postępowaniu zarówno na etapie postępowania administracyjnego, ale i sądowego zainicjowanego odwołaniem od zaskarżonej decyzji, jednakże stroną w znaczeniu materialnoprawnym pozostaje upadły, gdyż utrata legitymacji procesowej nie może być utożsamiana z brakiem po jego stronie zdolności sądowej, ani zdolności procesowej (gdyż ogłoszenie upadłości nie pozbawia nigdy upadłego zdolności sądowej, ani procesowej).

W tych okolicznościach fakt, że zapytanie organu dotyczyło także okresu sprzed ogłoszenia upadłości, nie mógł stanowić podstawy do zwolnienia upadłego z odpowiedzialności, a syndyka z obowiązku udzielenia odpowiedzi, gdyż powołane przepisy jednoznacznie wskazują, że syndyk stając się zarówno wyłącznym dysponentem dokumentów z tego okresu jak i wyłącznym podmiotem uprawnionym do reprezentowania upadłego, to formalnie tylko syndyk był władny udzielić odpowiedzi organowi. Jednocześnie należy podkreślić, że nawet brak wiedzy syndyka w kwestii, której

dotyczyło zapytanie nie zwalniało go z udzielenia odpowiedzi. Należy przy tym zaznaczyć, że stosowanie do powołanych wyżej regulacji upadły ma obowiązek udzielania wszelkich potrzebnych informacji, zarówno sędziemu-komisarzowi i syndykowi.

W tej kwestii Sąd podziela także stanowisko wyrażone w postanowieniu SN z 29.11.2013 r. (I CSK 178/13, Legalis), w którym uznano, że „przepis [art. 57 ust 2 pr. upad.] jest źródłem obowiązku upadłego udzielania wszelkich potrzebnych wyjaśnień, a zatem można przyjąć, że ocenę ich przydatności czy wręcz niezbędności ustawodawca powierza m.in. sędziemu-komisarzowi i syndykowi, którzy także powinni o tym przedmiocie wykazać się niezbędnymi przejawami swojej własnej aktywności w razie, gdy okoliczności konkretnej sprawy tego wymagają. To oni powinni aktywnie egzekwować od upadłego udzielenie im takich wyjaśnień dotyczących majątku upadłego, które w ich profesjonalnej ocenie uznane zostały za potrzebne. Stanowisko takie wyrażono już w judykaturze, a mianowicie, że użyte w art. 57 ust. 2 PrUpadn. pojęcie "potrzebnych wyjaśnień" odnosi się do obowiązku upadłego udzielania odpowiedzi na postawione mu pytania i nie obejmuje obowiązku udzielania informacji z własnej inicjatywy". Podobne stanowisko wyrażone zostało w wyr. SN z 9.5.2006 r. (II PK 264/05, OSNAPiUS 2007, Nr 9–10, poz. 123): "obowiązek udzielania sędziemu-komisarzowi i syndykowi przez upadłego "potrzebnych wyjaśnień" odnosi się do odpowiedzi na postawione pytania i nie obejmuje udzielania informacji z własnej inicjatywy".

Zatem syndyk dysponując takim uprawnieniem z pewnością był władny uzyskać niezbędne informacje od upadłego, nawet jeśli nie był w stanie udzielić odpowiedzi na podstawie pozyskanej dokumentacji upadłego.

Tymczasem syndyk zignorował wezwanie, zatem upadły, w imieniu i na rzecz którego działał syndyk musi ponieść prawne konsekwencje zaniechania, tj. uiścić nałożoną karę pieniężną.

Przy czym należy wskazać, że nałożona na upadłego przedsiębiorcę kara jest typową karą administracyjną, której zastosowanie jest możliwe w razie zaistnienia stanu niezgodnego z prawem, a odpowiedzialność administracyjna z jaką mamy tu do czynienia opiera się na zasadzie odpowiedzialności obiektywnej (wyroki TK z: 18 kwietnia 2000 r., sygn. K 23/99, OTK ZU nr 3/2000, poz. 89; 24 stycznia 2006 r., sygn. SK 52/04, OTK ZU nr 1/A/2006, poz. 6; 15 stycznia 2007 r., sygn. P 19/06, OTK ZU nr 1/A/2007, poz. 2; 31 marca 2008 r., sygn. SK 75/06, OTK ZU nr 147 2/A/2008, poz. 30; 5 maja 2009 r., sygn. P 64/07, OTK ZU nr 5/A/2009, poz. 64; 14 października 2009 r., sygn. Kp 4/09, OTK ZU nr 9/A/2009, poz. 134). Charakterystyczne dla tego typu odpowiedzialności jest jej „oderwane od konieczności stwierdzania winy i innych okoliczności sprawy, wystarczy jedynie ustalenie samego faktu naruszenia prawa lub wymogów decyzji administracyjnej” (TK sygn. P 64/07).

Odpowiedzialność obiektywna wiąże więc powstanie odpowiedzialności wyłącznie z zaistnieniem zdarzenia, które kwalifikowane jest przez ustawę jako naruszenie obowiązujących norm prawnych. Przypisanie odpowiedzialności sprowadza się zatem do ustalenia, czy określone zdarzenie wyczerpuje znamiona ustawowe i pozostaje w związku

Reasumując, skoro powód został skutecznie wezwany do przedstawienia organowi określonych w wezwaniu informacji, ale informacji tych nie przedstawił to zachodziły podstawy do nałożenia na niego kary, o jakiej mowa w art. 168 pkt 11a ustawy OZE, gdyż obiektywnie rzecz oceniając, powód był władny informacji udzielić.

Jednocześnie zdaniem Sądu nie zachodziły w niniejszej sprawie podstawy do odstąpienia od wymierzania kary pieniężnej, o jakich mowa w art. 174 ust 2 ustawy OZE. W szczególności nie można w sprawie niniejszej uznać, że zakres naruszeń jest znikomy. Zdaniem Sądu do oceny zakresu naruszeń w sprawie niniejszej, należy wziąć pod uwagę fakt, że żądanie przedłożenia przedmiotowych informacji, zapewnia Prezesowi URE możliwość pełnienia funkcji regulatora rynku energetycznego, w tym także egzekwowania wykonywania obowiązków przez przedsiębiorstwa energetyczne, określonych także w przepisach ustawy o odnawialnych źródłach energii.

W odniesieniu do powoda należy też uznać, że nie została spełniona przesłanka z art. 174 ust 2 ustawy OZE wskazująca, na możliwość odstąpienia od wymierzenia kary, jeżeli podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek, zanim organ, powziął o tym wiadomość. Powód bowiem, ani nie zaprzestał naruszania prawa, ani nie zrealizował obowiązku. Powód nie przekazał Prezesowi URE żądanych informacji, wobec tego nie można uznać,

że powód zrealizował obowiązek bądź, że zaprzestał naruszania prawa. Wykluczało to więc możliwość odstąpienia od nałożenia kary.

Okoliczności, na które powód wskazywał, jako uzasadnienie do odstąpienia od nałożenia kary były niezasadne. W szczególności fakt, że organ może w inny łatwy sposób pozyskać informacje, o które zwracał się do syndyka, nie może stanowić podstawy do odstąpienia od nałożenia kary, skoro sam ustawodawca nie wykluczył możliwości żądania takich dokumentów od przedsiębiorców, nie warunkując tego dostępnością informacji z innych źródeł. Żądaniu informacji od powoda nie stał na przeszkodzie także fakt, że upadły od 5 lat nie prowadzi działalności, skoro informacje odnosiły się do okresu kiedy ta działalność była wykonywana.

Należy przy tym podkreślić, że działający w imieniu upadłego syndyk został poinformowany o konsekwencjach nieudzielenia informacji (k. 20 akt adm.), a więc miał pełną świadomość, że sankcją za nieudzielenie informacji jest nałożenie kary pieniężnej. Gdyby więc syndyk miał wątpliwości dotyczące zakresu informacji których dotyczy wezwanie, to w obliczu informacji o zagrożeniu sankcją winien podjąć działania zmierzające do wyjaśnienia wątpliwości (np. skierować zapytanie do organu), a nie ignorować wezwanie. Nie sposób zgodzić się także z twierdzeniem powoda, iż adresat pisma mógł dojść do wniosku, że obowiązek dotyczy podmiotu aktualnie wykonującego działalność, a nie takiego, który ją wykonywał w latach 2017-2018, skoro wezwanie jednoznacznie wskazywało na żądanie informacji „dotyczących dokonanej w latach 2017-2018 sprzedaży energii elektrycznej” (k. 18 akt adm.). Zatem w wezwaniu ma być mowa o teraźniejszej sytuacji, ale o sytuacji z lat wcześniejszych, w których spółka wykonywała działalność koncesjonowaną, zanim ogłoszono jej upadłość.

Co do zarzutów naruszenia przepisów postępowania administracyjnego, to Sąd podziela pogląd, powszechnie wyrażany w orzecznictwie, iż postępowanie przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradyktoryjnym. Wniesienie odwołania od decyzji Prezesa URE wszczyna postępowanie w pierwszej instancji, którego celem nie jest weryfikacja przeprowadzonego postępowania administracyjnego. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z 20 września 2005 r., sygn. akt III SZP 2/05 „jurysdykcyjna funkcja Sądu Okręgowego - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie może sprowadzać się tylko do oceny legalności decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Sąd ten powinien dążyć do ustalenia okoliczności faktycznych sprawy, a następnie dokonać ich prawnej oceny w zakresie zasadności odwołania” (Legalis, nr 77733). Wobec powyższego tego typu zarzuty są w ocenie Sądu nieskuteczne.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że zaskarżona decyzja odpowiada przepisom prawa, zaś odwołanie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie. Z tego względu, na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji.

O kosztach procesu rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, przyjmując, że powód, jako strona przegrywająca sprawę, zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu kosztów procesu, które obejmowały jedynie wynagrodzenie pełnomocnika procesowego pozwanego w wysokości 720 zł ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Małgorzata Perdion-Kalicka

ZARZĄDZENIE

(...)

SSO Małgorzata Perdion-Kalicka